

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΘΕΜΑ Α

Α1. «Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος πήγε στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικάς φώναξε ότι δεν ήταν σπίτι, αν και ήταν σπίτι. Τότε ο Έννιος οργισμένος, (επειδή εξοργίστηκε) που ο Νασικάς έλεγε ψέματα τόσο φανερά, είπε: « Τι; Εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς;»

«Ούτε η φτώχεια ούτε ο πόνος εμποδίζουν το σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από το δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ πιστεύεις ότι εκείνος καταβάλλεται από τις συμφορές; (Αντίθετα) Τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να κατασκευάζει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοτο· από χαλκό (μπρούτζο) κατασκεύαζε, επίσης. Αν έφερνες σε εκείνον μάρμαρο, αν ευτελέστερο υλικό, θα κατασκεύαζε τέτοιο, το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό).»

ΘΕΜΑ Β

Β1.

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

B2.

1. δ (domi<δωμάτιο)
2. α (cognosco<απόγνωση)
3. β (imperitos<πείρα)
4. ε (agunt<αγωγή)
5. ζ (premi<πρέσα)

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Diei

Apertius-apertissime

Vocum tuarum

Impudenti

Ego ipse

Ebur

Simulacrum

Vilem -vilissimam

Talia

Melius

Eorundem

Γ2. α.

Indignatus: indignans

Mentiebatur: mentiens

Utitur: utens

Γ2. β.

Acceptu

Fac

Veniendo

Exclamemus

Creditum

Acturus es

Putari

Sci(v)isse

Possit

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. α.

diēbus: αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο post.

se: είναι υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο non esse, σε αιτιατική έχουμε ταυτοπροσωπία και λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται πάντα σε αιτιατική (είτε σε ταυτοπροσωπία είτε σε ετεροπροσωπία) και δεν παραλείπεται.

ancillae: είναι έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα credidi.

malis: αφαιρετική του ποιντικού αιτίου (άψυχο) στο απαρέμφατο premi.

ex aere: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της ύλης στο ρήμα faciebat.

Δ1. β. Υποθετικός λόγος που δηλώνει το αντίθετο του πραγματικού, με την υπόθεση (si obtulisses – υποτακτική υπερσυντελικού) και απόδοση (fecisset – υποτακτική υπερσυντελικού) να αναφέρονται στο παρελθόν.

Μετατροπή σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή σε παρόν-μέλλον.

Si obferas ... faciat. ή si offeras ... faciat

Δ2. α.

- i. Quid postea Nasica fecit ?
- ii. Ego domi non sum !
- iii. Η εκφώνηση του θέματος Δ2α. για το υποερώτημα iii είναι διατυπωμένη με ασαφή τρόπο, καθώς θα έπρεπε να διευκρινίζεται στους υποψηφίους ο ρηματικός τύπος, ο οποίος θα έπρεπε να θεωρηθεί ως η εξάρτηση του πлагίου λόγου. Υπάρχουν δύο δυνατές μετατροπές καθώς εντοπίζεται πлагιος λόγος (η πλάγια ερωτηματική πρόταση) εξαρτημένος από άλλη μορφή πлагίου λόγου (το τελικό απαρέμφατο).

Συνεπώς:

α. Με εξάρτηση το απαρέμφατο scire:

Quid Nasica respondit ?

β. Με εξάρτηση το ρήμα vis:

Sciam, quid Nasica responderit !

Δ2. β. Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis (iis - is) rebus, quibus imperiti avertuntur.

Επιμέλεια: Καρασταμάτη Ειρήνη

Ροδόλφου Κορίνα

Τσαγκόζης Χαράλαμπος